

12 Ποιήματα για τον Καβάφη- Μετά θάνατον

Στίχοι: **Γιάννης Ρίτσος**

Μουσική: **Αμελοποίητα**

Εκτελέσεις:

Πολλοί τον διεκδικούσαν, διαπληκτίζονταν τριγύρω του, μπορεί κι εξαιτίας του κοστουμιού του – παράξενο κοστούμι, επίσημο, επιβλητικό, με κάποια χάρη ωστόσο, με κάποιο αέρα, σαν εκείνα τα φανταστικά των θεών όταν συναναστρέφονταν ανθρώπους – μεταμφιεσμένοι, κι ενώ μιλούσαν τα κοινά, με κοινή γλώσσα, αιφνίδια φούσκωνε μια πτυχή του ενδύματός τους απ' το χνώτο του απείρου ή του υπερπέραν – όπως λένε.

Διαπληκτίζονταν, λοιπόν. Αυτός τι νά `κανε; Του σκίσαν ρούχα κι εσώρουχα, του σπάσαν και τη ζωνη. Απόμεινε ένας κοινός, γυμνός θνητός, σε στάση συστολής. Οι πάντες τον εγκατέλειψαν. Κι εκεί ακριβώς μαρμάρωσε. Μετά από χρόνια, στη θέση αυτή ανακάλυψαν ένα περίλαμπρο άγαλμα γυμνό, υπερήφανο, υψηλό, από πεντελίσιο μάρμαρο, του Αιώνιου Εφήβου του Αυτοτιμωρούμενου – έτσι το αποκάλεσαν· το σκέπασαν με μια μακριά λινάτσα, κι ετοιμάζανε μια τελετή πρωτοφανή για τα δημόσια αποκαλυπτήρια.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 01-08-2017

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=74129